

தற்பொழுது நடப்பெற்றுவரும் குளிர்கால நாடாளுமன்றக் கூட்டத் தொடரின் பொழுது, இரண்டு முக்கியமான துறைகளை அந்நிய மலதனத்திற்குத் திறந்துவிட எத்தனித்தது, காங்கிரசு கூட்டணி அரசு. அதிலொன்று, நாடெங்கும் பரவலான எதிர்ப்பைச் சந்தித்த சில்லறை வணிகத் துறை; மற்றொன்று, அரசு, பொதுத் துறை மற்றும் தனியார் துறைகளைச் சேர்ந்த ஊழியர்கள் தொழிலாளர்களின் ஓய்வூதிய நிதியைக் கையாளுவதில் அந்நிய நிறுவனங்களை அனுமதிப்பது. காங்கிரசு கூட்டணி அரசு தனது இந்த இரண்டு முடிவுகளையும் நடமுறைப்படுத்துவதைச் சற்று தள்ளி வைத்திருக்கிறது. இவ்வாறு சீர்திருத்தங்களாகக் காலதாமதமின்றி நடமுறைப்படுத்துவதற்கு இந்திய ஜனநாயகம் தடையாக இருப்பதாக நிதியமைச்சர் பிரணாப் முகர்ஜி புலம்பியிருக்கிறார். தனியார் மயம் பெயரளவிலான ஜனநாயகத்தைக் கூடச் சகித்துக் கொள்வதில்லை என்பதற்கான ஒப்புதல் வாகக் குமலமாக பிரணாப் முகர்ஜியின் புலம்பலை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

சில்லறை வர்த்தகத்தில் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் நுழைவதை எதிர்ப்பதாக நாடகமாடி வரும் பா.ஜ.க. குமல், ஓய்வூதிய நிதித் துறையில் அந்நிய நிறுவனங்கள் நுழைய அனுமதிப்பதை வரவற்று உள்ளது. மைய அரசின் முழுக் கட்டுப்பாட்டில் இருந்துவந்த ஓய்வூதியத் துறையைத் தனியார் மயமாக்குவதற்கும், அதில் அந்நிய மலதனத்தை அனுமதிப்பதற்கும் "பிள்ளையார் சூழி" போட்டுக் கொடுத்ததே பா.ஜ.க.வின் தலமையில் இருந்த தீசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி ஆட்சிதான் என்பதை இச்சமயத்தில் நனைவுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

இந்தியாவில் அரசு ஊழியர்களுக்கு ஓய்வூதியம் அளிக்கும் நடமுறை ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சியிலேயே தொடங்கிவிட்டது. 1935இல், காலனிய ஆட்சிக் காலத்திலேயே அரசு ஊழியர்களுக்கு ஓய்வூதியம் அளிப்பது சட்டப்படி வரமாகப்பட்டது. 1947க்குப் பின், ஓய்வூதியம் என்பது தொழிலாளர்களின் சட்டப்படி வ உரிமை என்பதை உறுதிசெய்து, உச்சநீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. எனினும், "சுதந்திர" இந்தியாவில் இந்திய உழைக்கும் மக்கள் அனைவருக்கும் ஓய்வூதியம் அளிக்கக் கொள்கையோ, சட்டங்களோ நடமுறையில் இருந்ததே இல்லை. மைய மற்றும் மாநில அரசு ஊழியர்கள், ரயில்வே துறை, இந்திய ரிசர்வ் வங்கி, இந்திய அரசு வங்கி ஆகிய அமைப்புகளைச் சேர்ந்த ஊழியர்கள் தொழிலாளர்கள் ஆகியோருக்கு மட்டும் தான் ஓய்வூதியம் அளிக்கும் நடமுறை பல ஆண்டுகளாகப் பின்பற்றப்பட்டு வந்தது. 1990 களில் தான் அரசு வங்கிகள், எல்.ஐ.சி., பாரத மிகுமின் நிறுவனம் உள்ளிட்ட பொதுத் துறை நிறுவன ஊழியர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு ஓய்வூதியம் அளிக்கத் திட்டம் நடமுறைக்கு வந்தது.

தனியார் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களை எடுத்துக் கொண்டால், அவற்றுள் சில நிறுவனங்கள் மட்டும்தான் தமது தொழிலாளர்களுக்கு ஓய்வூதியம் அளிக் கும் நடமுறையைப் பின்பற்றி வருகின்றன. ஆனால், அந்நிறுவனங்களின் ஓய்வூதியத் திட்டத்தைச் சட்டபூர்வ உரிமையாகக் கோர முடியாது. சிறுசிறு தொழிற்சாலைகளைச் சேர்ந்த அமைப்புசாரா தொழிலாளர்களை எடுத்துக் கொண்டால், அவர்களுக்கு ஓய்வூதியத் திட்டம் எதுவும் கிடையாது என்பது ஒருபுறமிருக்க, அவர்களுக்கு முதலாளிகள் தம் பங்காக அளிக் க வண்டிய வருங்கால வபைப்பு நிதியைக் கட்ட முறையாகச் செலுத்துவது கிடையாது. உதிரித் தொழிலாளர்கள், விவசாயக் காலிகள், கட்சைச் சிப்பந்திகள் போன்ற அடிமட்டத் தொழிலாளர்களின் எதிர்காலத்திற்கான எந்தவிதமான சமீக நலத் திட்டங்களும் நடமுறையில் இருந்ததில்லை. பல கோடிக் கணக்கான இந்திய உழைக்கும் மக்கள் தங்களின் மதுமகை காலத்தில் எவ்வித சமீகப் பாதுகாப்பும் அற்ற அவல நிலையில் இன்றும் இருத்தி வகைக் கப்பட்டிருக்கும் சித்திரம் இதுதான்.

ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச்சபை : பொதுச்சபை : பொதுச்சபை : பொதுச்சபை !

இருப்பதையும் பறிப்பது என்பதையே நோக்கமாகக் கொண்ட தனியார் மய தாராளமயக் கொள்கைகளை அமல்படுத்தி வரும் இந்திய அரசு, ஏற்கெனவே ஓய்வூதியம் பற்றி வரும் அரசு ஊழியர்களிடமிருந்து அந்த உரிமையை 2003 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் ஓரையொரு நிர்வாக உத்தரவின் மீலம் பறித்தது. ஜனவரி 1, 2004 க்குப் பிறகு மயை அரசுப் பதவிகளில் சேரும் ஊழியர்களுக்கு ஓய்வூதியம் கிடையாது. அதற்குப் பதிலாக அந்த ஊழியர்களின் சம்பளத்திலிருந்து பிபிக் கப்படும் 10 சதவீத வருங்கால வபைப்பு நிதிக்கு இணையான தொகையை அவர்களின் வருங்கால வபைப்பு நிதி கணக்கில் மயை அரசு தன் பங்காகச் செலுத்தும் என்ற புதிய ஓய்வூதியத் திட்டத்தை பா.ஜ.க.வின் தலமையிலிருந்த தசீய ஜனநாயகக் கட்டணி அறிவித்தது. எனினும், இப்புதிய ஓய்வூதியத் திட்டத்திலிருந்து இந்திய இராணுவத் துக்கும், துணை இராணுவப் படகைக்கும் விலக்கு அளிக் கப்பட்டது, அவர்களுக்குப் பழைய ஓய்வூதியத் திட்டம் தொடரும் எனச் சலுகை காட்டப்பட்டது. தனியார் மயம் என்ற கொள்கையைப் பாதுகாக்கும் சட்டபூர்வ குண்டர்படகைக்கு எஜமானர்கள் வீசியெறிந்துள்ள எலும்புத் துண்டுதான் இந்தச் சலுகை. மயை அரசைப் பின்பற்றி பரமப் பாலான மாநில அரசுகளும் ஜனவரி 1, 2004 க்குப் பிறகு சேரும் தமது ஊழியர்களுக்கு ஓய்வூதியம் வழங்க முடியாது எனக் கைவிரித்தன.

ஓய்வூதியத் திட்டத்தில் மட்டுமின்றி, அரசு மற்றும் தனியார் துறைகளைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களின் வருங்கால வபைப்பு நிதி மற்றும் ஓய்வூதிய நிதியைக் கையாளுவதிலும் சீர்திருத்தங்கள் அமல்படுத்தப்பட்டன. அரசு மற்றும் தனியார் துறைகளைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களிடமிருந்து மாதாமாதம் பிபிக் கப்படும் வருங்கால வபைப்பு நிதியை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பு தொழிலாளர் வருங்கால வபைப்பு நிதி வாரியம் என்ற மயை அரசு நிறுவனத்திடமும், அந்த நிதியை முதலீடு செய்யும் பொறுப்பு இந்திய அரசு வங்கியிடமும் இருந்து வந்தது. இந்நிறுவனங்கள் இந்த நிதியைத் திறம்பட முதலீடு

Written by தமிழ்நாடு

Friday, 27 January 2012 20:40 -

செய்யும் ஆற்றல் கொண்டதாக இல்லாததால் என்ற காரணத்தால் கஃரி, வருங்கால வளப்பு நிதியை முதலீட்டு செய்யும் பொறுப்பில் ஐ.சி.ஐ.சி.ஐ., கோடக் மஹிந்திரா வங்கி, ரிலையன்ஸ் கபிடல், ஹெச்.பி.எஃப்.சி. ஆகிய தனியார் முதலீட்டு நிதி நிறுவனங்களையும் நுழைய அனுமதித்தது, பா.ஜ.க. கஃரி அரண்மனை.

இந்தியாவில் ஏறத்தாழ 46 கோடி தொழிலாளர்கள் அமைப்புசாரா துறைகளில் பணியாற்றி வருகின்றனர். இதோடு ஒப்பிடும்பொழுது அரண்மனை மற்றும் தனியார் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களில் பணியாற்றுவதும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை சூண்டகை காய்தான். 2004 ஜூனில் ஆட்சிக்கு வந்த தசேய் மஹிந்திராவுக்கு கஃரி அரண்மனை, இந்தப் பல கோடிக்கணக்கான அமைப்புசாரா தொழிலாளர்களையும் புதிய ஓய்வூதியத் திட்டத்தில் இழுத்துப் போடும் நோக்கத்தோடு அத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தி, அதற்குத் தசேய் ஓய்வூதியத் திட்டம் என்ற கவர்ச்சிகரமான பெயரையும் சட்டியது. மையமாநில அரண்மனை ஊழியர்கள் தசேய் ஓய்வூதியத் திட்டத்தில் இணைந்து கொள்வது கட்டாயமென்றும், மற்ற துறைகளைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் தம் விருப்பப்படி இதில் இணைந்து கொள்ளலாம் என்றும் அறிவிக்கப்பட்டது.

இதனையடுத்து, தொழிலாளர்களின் வருங்கால வளப்பு நிதியை அரசின் பத்திரங்கள் மற்றும் முதலீட்டுத் திட்டங்களில் மட்டும் தான் முதலீட்டு செய்ய வேண்டும் என்ற கட்டுப்பாடும் தளர்த்தப்பட்டது. இதன்படி, தசேய் ஓய்வூதியத் திட்டத்தில் இணையும அரண்மனை ஊழியர்கள், தனியார் நிறுவனத் தொழிலாளர்களின் வருங்கால வளப்பு நிதியை அரண்மனை நிறுவனங்கள் மற்றும் பத்திரங்களில் மட்டும்மின்றி, பங்குச் சந்தையிலும், தனியார் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள் வளையிடும் பத்திரங்களிலும் முதலீட்டு செய்யும் தாராளமயம் சமீபநாடு நிதி நிர்வாகத்தில் புகுத்தப்பட்டது.

இப்புதிய ஓய்வூதியத் திட்டத்தைச் சட்டப்பிரவாகக் கும் நோக்கத்தோடு, ஓய்வூதிய நிதி ஒழுங்குமுறை மற்றும் மமேபாட்டு ஆணைய மசோதா தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இம் மசோதாவை நாடாளுமன்றத்தின் ஒப்புதலுக்காக முன் வைக்க முயன்று வரும் மனமோகன் சிங்கும் பல, இன்னொருபுறம் இத்துறையில் தற்பொழுது 26 சதவீத அளவிற்கு அந்நிய முதலீட்டை அனுமதிக்கவும் நாடாளுமன்றத்தின் ஒப்புதலைப் பெறாமலேயே, ஒரு நிர்வாக ஆணைமலம் அந்நிய முதலீட்டு வரம்பை அதிகரித்துக் கொள்ளவும். இத்துறையில் அந்நியக் கஃரி அரண்மனை நுழையும் தனியார் நிதி முதலீட்டு நிறுவனங்கள் பலவற்றுே விதமான ஓய்வூதியத் திட்டங்களை அறிவித்து நடமாடும்படித் துவதற்கான ஏற்பாடுகளையும் செய்து வருகிறது. இவையனைத்தும் நிறைவேற்றும் பொழுது, தொலைபேசித் துறையில் தனியாரை அனுமதித்த பிறகு அரசின் தொலைபேசி நிறுவனத்திற்கு எந்தக் கதி ஏற்பட்டதோ, அதே போன்ற நிலை தொழிலாளர்களாகக் கான ஓய்வூதியத் திட்டங்களையும், அவர்களின் வருங்கால வளப்பு நிதியையும் பாதுகாத்து வரும் தொழிலாளர் வருங்கால வளப்பு நிதி வாரியத்திற்கும் ஏற்படும்.

ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச்சபை : பொதுச்சபை அமர்வுகள் : 65வது அமர்வு !

மக்களுக்கு வழங்கப்படும் மானியங்களை வட்டிவசூலுக்கு என்ன காரணத்தை அரசு முன் வைத்து வருகிறதோ, அதே காரணத்தைத் தான், அதாவது அரசின் நிதிப் பற்றாக்குறையைக் குறைப்பது என்பதைத் தான் பழைய ஓய்வூதியத் திட்டத்தைக் கைவிடுவதற்கும், ஓய்வூதிய நிதித் துறையில் தனியார் மயத்தைப் புகுத்துவதற்கும் காரணமாக அரசு முன் வைத்து வருகிறது. ஆனால், ஆறாவது ஊதியக் கமிசனின் சார்பாக அமரக்கப்பட்ட

காயத்ரி கமிட்டி, "மைய அரசினால் வழங்கப்படும் மொத்த ஓய்வூதிய நிதியில் 54 சதவீதம் இராணுவச் சிப்பாய்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் செல்லுகிறது. அவர்களுக்குப் புதிய ஓய்வூதியத் திட்டத்திலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும்பொழுது, அரசின் ஓய்வூதியச் செலவு எப்போது குறையும்?" என்ற கேள்வியை எழுப்பியிருக்கிறது. மேலும், இந்தியாவிலேயே மிகப்பெரும் எண்ணிக்கையில் தொழிலாளர்களாகக் கொண்டுள்ள இந்திய ரயில்வே, தனது தொழிலாளர்களுக்கு ஓய்வூதியம் அளிப்பதற்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் தனது பட்ஜெட்டிலேயே தனியாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்து வரும்பொழுது, அரசிற்கு ஓய்வூதிய நிதிச் செலவு கட்டுக் கடங்காமல் அதிகரித்துச் செல்வதற்கு வாய்ப்பில்லை. அரசு தனது ஊழியர்களுக்கு வழங்கி வரும் சம்பளம் மற்றும் ஓய்வூதியம் 1960 இல் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 2.7 சதவீதமாக இருந்தது. இது, 200405 இல் 1.8 சதவீதமாகக் குறைந்துவிட்டது. பழைய ஓய்வூதியத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்குத் தவிர்த்தால்கூட, இச்செலவு 2027-28 இல் 0.54 சதவீதமாகக் குறைந்துவிடும் என்றும் காயத்ரி கமிட்டி சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது.

எனவே, அரசின் பற்றாக்குறையைக் குறைப்பது என்பது புதிய ஓய்வூதியத் திட்டத்தின் நோக்கமல்ல. அரசு தனது சட்டப்பிரவர்ப்பொறுப்பைக் கைகழுவாவதும்; தொழிலாளர்களின் சம்பளத்திலிருந்து மாதாமாதம் பிடிக்கப்படும் பல்லாயிரம் கோடி ரூபாய் மதிப்புமிக்க வருங்கால வரப்பாடு நிதியைப் பங்குச் சந்தையில் போட்டுச் சீதாடத் தனியார் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களுக்கு உரிமை அளிப்பதும் தான் இதன் பின்னுள்ள காரணம்.

ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச்சபை : பொதுச்சபை அமர்வுகள் : 65வது அமர்வு !

இப்புதிய ஓய்வூதியத் திட்டத்தில் இணைக்கப்படும் ஒவ்வொரு தொழிலாளியின் சம்பளத்திலிருந்தும் பிடிக்கப்படும் வருங்கால வரப்பாடு நிதி தனியார் முதலீட்டு நிறுவனங்களிடம் செலுத்தப்படும். அந்நிறுவனங்கள் இச்சமீபப் பை அரசின் பத்திரங்களில் மட்டுமின்றி, பங்குச் சந்தையிலும், கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள்

5 / 8

இவையெல்லாம், பங்குச் சந்தை ஏற்ற இறக்கங்களால் சந்திக்காமல் நிதானமாக வளர்ந்து கொண்டிருந்தால்தான் கைக்குக் கிட்டும். பங்குச் சந்தை தலையெழுத்து கவிழ்ந்து விட்டாலோ, பங்குச் சந்தையில் முதலீடு செய்யப்பட்ட தொழிலாளியின் வருங்கால வரம்பு நிதி கடலில் கரத்தைப் பெருங்காயமாகக் காணாமல் போகும். இப்படிப்பட்ட அபாயம் நடக்குமா என்ற கேள்விக்கே இங்கு இடமில்லை. இப்படி நடப்பது தவிர்க்க முடியாதது என்பதைத் தான் முதலாளித்துவத்தின் கார்ப்போரேட்டமான அமெரிக்காவின் அனுபவங்கள் நிரூபித்திருக்கின்றன.

அமெரிக்க முதலீட்டு நிறுவனங்கள் ஓய்வூதிய நிதியைப் பங்குச் சந்தையில் கொட்டியதால், 1980 க்கும் 2007 க்கும் இடையே ஆண்டுகளில் அமெரிக்கப் பங்குச் சந்தை எக்சுதர்பாக் வீங்கியது. இந்த வீக்கத்தால், தொழிலாளி வர்க்கத்தையிட, வலையிடப்பட்ட நிதி நிறுவனங்கள், ரியல் எஸ்டேட் தரக நிறுவனங்கள் போன்றவையெல்லாம் பலனடைந்தன. கூறிப்பாக, தனியார் முதலீட்டு நிறுவனங்கள் மட்டும் 2000 க்குப் பிற்பாடு ஆண்டுகளுக்கும் ஓய்வூதிய நிதியைப் பயன்படுத்தி 1,700 கோடி அமெரிக்க டாலர்களுக்கும் அதிகமாக (85,000 கோடி ரூபாய்) இலாபம் ஈட்டின. சப் பிரைம் நெருக்கடியால் அமெரிக்கப் பங்குச் சந்தையின் வீக்கம் வெடித்தபொழுது, ஏறத்தாழ 3 இலட்சம் கோடி அமெரிக்க டாலர்கள் (ஒரு கோடியே ஐம்பது இலட்சம் கோடி ரூபாய்) பெறுமானமுள்ள அமெரிக்கத் தொழிலாளி வர்க்கத்தின், நடத்தர வர்க்கத்தின் ஓய்வூதியச் சமீபப்புச் சுவடே தெரியாமல் மறைந்து போனது.

இது போன்ற நிலைமை இந்தியாவிலும் உருவாகும் என்பதை எதிர்பார்க்கும் ஆளும் கும்பல், அதற்கேற்படியே புதிய ஓய்வூதியச் சட்டத்தில், "தொழிலாளர்கள்கு குறைந்தபட்ச உத்தரவாதமான மாதாந்திர ஓய்வூதியம் வழங்க முடியாது. சந்தையில் திடீர் இழப்புகள் ஏற்பட்டால், சமீபப்புத் தொகையில் ஒரு சிறு பகுதியைத் திரும்பித் தருவதற்குக் கட்ட உத்தரவாதம் தர முடியாது" என நிபந்தனைகளை விதித்திருக்கிறது.

தொழிலாளர்களின் சம்பளத்திலிருந்து வருங்கால வரம்பு நிதியைப் பிடித்தம் செய்து, அதனை அரசிடம் கட்டாமல், அந்நிதியில் பல்வகை முறைகளையும் கையாடல்களையும் தனியார் முதலாளிகள் செய்து வருவது ஏற்கெனவே அம்பலமாகிப் போன உண்மை. இனி இப்படிப்பட்ட மோசடிகள் பரவாமலும் தனியார் முதலீட்டு நிறுவனங்களும் கட்டட்கள் களவாணிகளாகச் செயல்படுவதற்கான வாய்ப்பை இந்தப் புதிய ஓய்வூதியத் திட்டம் திறந்துவிட்டுள்ளது.

இத் தனியார் முதலீட்டு நிறுவனங்கள் கணக்கு வழக்குகளை ஒழுங்காக வைத்திருப்பார்களா, தொழிலாளர்கள் ஓய்வு பெறும் பொழுது அவர்களின் சமீபப்பை முறையாகத் திரும்ப ஒப்படைப்பார்களா எனக் கேட்டால், அவர்களைக்

கண்காணிப்பதற்குத் தான் ஓய்வூதிய ஒழுங்குமுறை ஆணையத்தை உருவாக்கியிருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். வலிக்கு ஒண்ணை சாட்சியம். தொலை தொடர்புத் துறையிலும் காப்பீடு துறையிலும் மின் துறையிலும் அமகைக் கப்பல்கள் ஒழுங்கு காற்று ஆணையங்கள் அத்துறைகளில் நுழைந்துள்ள தனியார் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களின் கொள்ளையைச் சட்டப்படி வரம்புக்குத் திரும்பிவைத்தான் செய்து வருகின்றன. ஒவ்வொரு தொழிலாளியிடமிருந்தும் மாதந்தோறும் பிடித்தம் செய்யப்படும் வருங்கால வரம்பு நிதியை ஒரு இருப்பது, முப்பது ஆண்டுகளுக்குத் தானே வதைத்துக் கொண்டே, தமது விரும்பம் போலப் பயன்படுத்திக் கொள்ளத் தனியார் முதலீட்டு நிறுவனங்களுக்கு அனுமதி அளித்திருப்பதை, 2 ஜி ஐ விஞ்சும் ஊழலாகத் தான் சொல்ல முடியும்.

ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச் சபை, ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச் சபை ?

அரசும் முதலாளிகளும் தமது ஊழியர்களுக்கு வழங்கும் ஓய்வூதியம் உள்ளிட்ட பிற பணச் சலுகைகளை, தாங்கள் மனமுவந்து அளிக்கும் கொடியாக, தங்களின் இலாபத்தின் ஒரு பகுதியைத் தொழிலாளர்களுக்குத் தருவதாகக் காட்டிக் கொள்கிறார்கள். இதன் காரணமாகவே, அரசும் முதலாளிகளும் தங்களுக்கு ஏற்படும் பற்றாக்குறை அல்லது நட்புப் போன்ற காரணங்களைக் காட்டி, தொழிலாளிகள் போராடிப் பெற்ற இந்த உரிமைகளைப் பறித்துவிட முயலுகிறார்கள்.

ஒரு தொழிற்சாலையிலோ அல்லது அலுவலகத்திலோ எட்டு மணி நேரம், பத்து மணி நேரம் என வலையைப் பார்த்துத் தொழிலாளிகளுக்கு, முதலாளிகள் அவர்களிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளும் முழு உழைப்புச் சக்திக்கு உரிய கட்டியை ஒருபோதும் தருவதில்லை. தொழிலாளிகள் வாழ்வதற்குப் போதுமான, அதாவது தொழிலாளி வர்க்கம் தம்மை மறுஉற்பத்தி செய்து கொள்ளுவதற்கு எவ்வளவு தேவைப்படும்போ, அதனை மட்டுமே கட்டியாகத் தருகிறார்கள். ஒரு தொழிற்சாலையில் நாளொன்றுக்கு எட்டு மணி நேரம் வலையைச் செய்யும் தொழிலாளி தன்னையே மறு உற்பத்தி செய்து கொள்வதற்கு தேவையான கட்டியை இரண்டு மணி நேர உழைப்பின் மூலம் பெற்றுவிட முடியும் என்றால், மீதி ஆறு மணி நேரமும் அத்தொழிலாளி இலவசமாக முதலாளிகளுக்குத் தனது உழைப்புச் சக்தியை வழங்குமாறு நிர்பந்திக்கப்படுகிறார். முதலாளிக் கிடங்கு இலாபம், நிலவாடகை, வரிகள் இத்தியாதி என்னும் எல்லாவிதமான உபரி மதிப்பும் கட்டி கொடுக்கப்படாத இந்த உழைப்பிலிருந்துதான் முதலாளி பெற்றுக் கொள்கிறான் என மார்க்ஸ் முதலாளித்துவச் சூரண்டலின் பின்னூள் இந்த இரகசியத்தை நிறுத்தும்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அம்பலப்படுத்தியிருக்கிறார்.

எனவே, ஓய்வூதியம் என்பது தொழிலாளிகளுக்குத் தரப்படும் தானமல்ல. அது அவனிடமிருந்து வலுக்கட்டாயமாகப் பறிக்கப்பட்ட கொடுபடா கட்டியின் ஒரு பகுதிதான். இதனைத் தர மறுப்பதென்பது முதலாளித்துவப் பயங்கரவாதம் தான். புதிய ஓய்வூதியச்

. சசெல்வம்